

Heiahornet ruver hele 774moh og er med dette kommunens høyeste fjelltopp. Rundturen veksler mellom skogkledde lier og idylliske daler med elveos, til åpne og utsiktsrike fjelltopper. Turen byr på tøffe stigninger hvor en får kjørt seg litt. Nedenfor Småsilhornet kan en ta en titt på selveste «Mini-Kjeragbolten». Rundturen er rødmerket og skiltet.

Sett av 3,5t på den totalt 9,3km lange rundturen.

Kommune:	Strand
Tid:	3,5t rundtur (I tillegg kommer eventuelle pauser)
Lengde:	9,3km rundtur (Stigning 616m)
Merket:	Ja (Rødmerket og skiltet)
Terreng:	Sti (Godt fottøy er nødvendig, f.eks lave fjellsko)
Vanskelighetsgrad:	Middels / Krevende (Luftige partier / krevende stigninger)
Høyde:	Heiahornet 774m.o.h og Småsilhornet 737m.o.h

Parkering:

Parkering ved Liarvatnet i Strand kommune.

Med start fra ferjeleiet på Oanes. Fortsetter på Ryfylkeveien 13 mot Jørpeland, skilt til Preikestolen passerer et godt stykke før Jørpeland sentrum. Fortsett langs Botnefjorden inn mot Jørpeland, ta av opp til høyre mot Furuneset på Dalavegen (Fv527). Følg veien til endes opp mot Liarvatnet. GPS posisjon N59 03.075 E6 07.091. Gratis parkering.

Informasjon:

Fra Liarvatnet ved Furuneset starter rundturen. Vatnet er oppdemmet og over demningen går det ei solid trebro, følg traseen her. Det er fridag og en nydelig Kristi himmelfartsdag i dag. Sola skinner og en kan ikke kjenne så mye som et lite vindpust engang. Vi starter behagelig på en bred og god grusvei, langs Liarvatnet. Men «fortvil» ikke, så snart stien starter ved Småsilbekken går det kun i en retning, og det er opp. På varme og solfylte dager kan det bli svært lummert og varmt opp den skogkledde lia.

De tøffe stigningene kjennes på hele kroppen, og de korte pausene kommer bare hyppigere og hyppigere. Vi er cirka halvveis til første topp og den trolske furuskogen avtar. Fra den nakne fjellryggen begynner utsikten å bli meget imponerende. Fremfor oss kan vi se både toppen av Heiahornet og Småsilhornet, og i det vi snur oss får vi en fantastisk utsikt over Liarvatnet, Dalevatnet og videre helt ned til Jørpeland og Idsefjorden.

Det er fortsatt noe snø igjen i fjellet, etter en «snørrik» sesong. Det meste ligger i store snøfonner, disse må krysses, men heldigvis bærer snøen godt. Vi er en stor gruppe på tur i dag, og de første er allerede oppe, men like bak kommer resten. Jeg har slått følge med turgruppa Austrått fjellvandrar og turkompani i dag. På toppen tar vi oss en velfortjent pause. Det drøses på kryss og tvers i gruppa mens ulike topper «pekes ut», her er utsikten enorm!

Fra Heiahornet som er kommunens høyeste fjelltopp, går den rødmerka stien videre ned på østsiden av fjellryggen. Cirka 100 høydemetre og en avstand på 7-800m lenger nede kommer et stikryss. Her gjør vi nærmest en u-sving og tar avstikkeren opp til Småsilhornet. Denne avstikkeren anbefales, ikke bare for utsikten sin del, men for å få oppleve Strand kommunes egne «Kjerag-bolt». Jeg tror dessverre ikke det er like «enkelt» å komme utpå denne bolten, og det anbefales nok heller ikke.

Siste kneik opp til Småsilhornet er temmelig luftig og bratt. Men er det tørt og fri for is, er det under normale forhold greit å gå her. Platået på Småsilhorn er «langstrakt» og flatt, noe hverken nord, vest eller sørsiden er. Her er det derimot stupbratt rett ned, så hold god avstand fra kantene. Selv om Småsilhorn er noen titalls høydemetre lavere er det ikke noe å utsette på utsikten. Her sitter Elisabeth og Hilde Louise og nyter både utsikt, tur samt det fine været.

Ned fra Småsilhornet gikk det litt hardt for seg denne dagen. Det var snøfonner ikke langt fra bunnen og ake-lek gikk ikke helt som planlagt. Heldigvis gikk møtet med noen stener godt og hun kom fra det hele med et «kompress» plaster. Det er utrolig fort gjort! Vi fortsetter tilbake til stikrysset, herfra går ferden enda lenger ned til neste stikryss. Det er også merket her, men til Heiahornet hvor vi «kom» fra og Fureneset. Vi skal mot Fureneset via Småsildalen, det er også her godt merket.

Snøfonner, kalde kvelder og netter samt vårlig temperaturer satte ikke en stopper for ei tøff dame som skulle bade. Ja BADE i det iskalde Midttjørna. I Småsildalen er liene og dalen skogkledd. Bjørka har så vidt «sprunget ut», og kommer akkurat i tide til 17.mai feiringen på Strandlandet. Langs stien er det også noe trolsk furuskog blant blåbærtuene. Rundturen ender opp ved den lille brua øverst i artikkelen (informasjon). Herfra går det på samme grusvei tilbake til parkeringsplassen.

Tusen takk for en flott rundtur!